

Sup arcia maris - quia summis se nos magnum ē. Vnde ē quista summatio p̄t. preghedi
credib; fontibus - bonis q̄ credo. Et ex duob; fontib; mal introducer; om̄s istos fontes. fons
bonis sumus ē cōdico raditius p̄mē p̄ p̄m. Fons ē hūltas s̄ ex his duob; fontibus. Vetus
bū beatus iudicat h̄ pulchra ad utrūq; fontem. Dicē rābi duo fontes mali ut si Isp̄ wled
missa p̄señare mala mittar ad deridendū. Et ut nos r̄ ecclā istā ubi teneat ut phac ad
ala p̄ueniam⁹. q̄ n̄ iste ē et mala modi venienti. Et fons si puter uob; r̄ ecclā istā inspicor
die p̄digam tuō pensaturā penas r̄ sac̄f̄c̄t̄as debitas/ h̄c c̄t̄ decreti mā. Et isti duo modi
venienti eent modi p̄doli. Vn̄ resupto ubi p̄p̄to ducat ad mās⁹. Teneat q̄d fac̄t̄ me ente
tū n̄ c̄t̄ uideat dñs nec fallit nec fallit. s̄m q̄ aget me c̄t̄. Clemēt̄ s̄z zimūn⁹
traxi deuō māc̄ mee s̄ iō p̄p̄ta iusticiā. Defam⁹ h̄ n̄ rigoros⁹ erit n̄ dām̄tie. Iu⁹. insicordia
vita v̄ custodire regem r̄ uolat̄ demēt̄ tronis ei⁹. Vn̄ cauete n̄ c̄retis uob; q̄ ducat
gl̄bus fontib; venisti

Fidei p̄dā māc̄ se lumen exprima fontib; bona in tenebrez tuō r̄ dñm badūmā r̄ se
ip̄e pacōs p̄t̄ ip̄e p̄p̄. mandauit

Tūc p̄p̄ admisit dñm summis r̄ ab eis ex aco m̄ debitu⁹ suor; q̄dē eēt̄ inuidiū mā
dām̄t̄ de dñi summisiōne s̄ p̄p̄t̄ istā dicitur se al̄ regalac̄; dñm̄ badūmā uelle c̄t̄ende ad
honorēm dñi r̄ ad honorem p̄e romāe eēt̄ uectio p̄ salutē int̄c̄r̄ aut̄ dñs occasiōib; illa q̄
tūc̄ ac̄t̄ c̄t̄eplac̄o Regis fr̄m̄c̄r̄ filij eēt̄ q̄ dñ in regalac̄; s̄ c̄t̄ istūa suppliciū

M̄dēt̄ uisimā h̄estā fuit iāst̄ione p̄u⁹. Sic x b̄. m̄ēf̄ lom̄ar̄f̄ eloq̄uſſe p̄t̄ar̄m̄x
p̄dñm̄ uim̄ p̄p̄r̄ radūs̄t̄ condēm̄ uisimā ut sup̄r̄ c̄t̄aret̄